

บทที่ 6

การสรุปผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเพื่อพัฒนาเครื่องมือที่จะสามารถนำไปสู่การลดความเสี่ยงจากการตัดสินใจทางธุรกิจ โดยการช่วยทำให้ผู้บริหารสามารถที่จะทราบผลที่อาจจะเกิดขึ้นจากตัดสินใจได้ล่วงหน้า โดยเป็นการนำเอากระบวนการมอนติคาร์โลและระบบคุ้มครองมาใช้ในการจำลองปัญหาทางธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยง ซึ่งในการศึกษานี้ได้ทำการแบ่งตัวแปรออกเป็น 2 ประเภทคือ ตัวแปรสภาพแวดล้อมภายในหรือตัวแปรที่ธุรกิจสามารถควบคุมได้ซึ่งประกอบไปด้วย ปริมาณสินทรัพย์ถาวร ปริมาณหนี้สินระยะยาว ทุนจดทะเบียน และ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ตัวแปรประเภทที่ 2 คือตัวแปรสภาพแวดล้อมภายนอกหรือตัวแปรที่ธุรกิจไม่สามารถควบคุมได้เป็นตัวแปรที่มีองค์ประกอบของปัจจัยความเสี่ยงหรือความไม่แน่นอนซึ่งประกอบไปด้วย รายรับสุทธิ ต้นทุนสินค้าขาย ดอกเบี้ยจ่าย และ รายการที่เกี่ยวข้องกับกำไรขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยน จากนั้นในการศึกษานี้ได้ทำการออกแบบตัวแบบที่ใช้ในการอธิบายการดำเนินงานทางธุรกิจ และทดสอบการทำงานของแบบจำลองปัญหาโดยการจำลองปัญหาด้วยข้อมูลจริงจำนวน 27 ธุรกิจ ภายใต้การตัดสินใจและข้อสมมติฐานที่กำหนดไว้เพื่อที่จะได้รับอัตราผลตอบแทนในส่วนผู้ถือหุ้นที่ดีที่สุด ซึ่งอัตราผลตอบแทนในส่วนผู้ถือหุ้นนี้เป็นผลลัพธ์ที่ได้มาจากการนำเอาระบบคุ้มครองมาใช้เป็นตัวแบบในการจำลองปัญหา และนอกเหนือจากนั้นแล้วในการศึกษานี้ได้มีการนำเอากระบวนการมอนติคาร์โลมาใช้เพื่อที่จะคำนวณหาโอกาสหรือความน่าจะเป็นของผลลัพธ์(อัตราผลตอบแทนในส่วนผู้ถือหุ้น)ที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตอันเนื่องมาจากผลของการตัดสินใจทางธุรกิจ โดยจากกระบวนการนี้จะทำให้ผลลัพธ์ในรูปของเกณฑ์การตัดสินใจคือ ค่าเฉลี่ยของผลตอบแทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความแปรปรวนรวม จากนั้นจึงได้ทำการวิเคราะห์และประเมินผลแบบจำลองปัญหาดังกล่าวซึ่งสามารถสรุปผลได้ดังนี้

จากการศึกษาผลการจำลองปัญหาจากการตัดสินใจทั้ง 5 กรณี ซึ่งประกอบไปด้วย

1. การเพิ่มทุนจดทะเบียน 50% เพื่อเสริมสภาพคล่อง
2. การเปลี่ยน 50% ของหนี้สินระยะยาวให้เป็นทุน
3. การขายสินทรัพย์อื่นเพื่อชำระหนี้ระยะสั้น
4. การลดค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานลง 50%
5. ไม่มีการเปลี่ยนแปลง

พบว่า การตัดสินใจกรณี 2 และ 4 เป็นการตัดสินใจที่ส่งผลให้เกิดผลตอบแทนในส่วนของผู้ถือหุ้นที่ดีที่สุด ในธุรกิจส่วนใหญ่ ในขณะที่การตัดสินใจกรณี 1 และ 3 ไม่สามารถส่งผลให้เกิดผลตอบแทนในส่วนของผู้ถือหุ้นที่ดีที่สุดในลำดับที่รองลงมา และโดยส่วนใหญ่แล้วการตัดสินใจที่ไม่ดำเนินการใดใด (การตัดสินใจกรณี 5) จะส่งผลให้เกิดผลตอบแทนในส่วนของผู้ถือหุ้นที่ต่ำที่สุด และจะสามารถสังเกตได้ว่าการตัดสินใจแบบเดียวกันในแต่ละธุรกิจไม่จำเป็นจะส่งผลที่เหมือนกัน และนอกจากนั้นการตัดสินใจที่แตกต่างกันในธุรกิจเดียวกันก็จะส่งผลที่แตกต่างกันเช่นกัน ซึ่งจะทำให้การเลือกการตัดสินใจที่ถูกต้องจึงเป็นสิ่งสำคัญมาก การจำลองปัญหาในการศึกษานี้เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการตัดสินใจให้กับธุรกิจโดยทั่วไปโดยการให้ข้อมูลเชิงสถิติแก่ผู้บริหารเกี่ยวกับผลที่อาจจะเกิดขึ้นจากการตัดสินใจทางธุรกิจซึ่งจะช่วยในการตัดสินใจที่มีความเสี่ยงได้ดียิ่งขึ้น โดยในการศึกษานี้ได้มุ่งเน้นที่จะศึกษาการออกแบบ การทำงาน ของตัวแบบจำลองปัญหาทางธุรกิจ ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์หลักของการศึกษา และในการนำเอาผลจากการศึกษาอันประกอบไปด้วย หลักการ วิธีการ กระบวนการ ตลอดจนวิธีการแปลความต่างๆ ไปประยุกต์ใช้ในทางปฏิบัตินั้นธุรกิจมีความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงตัวแบบให้เหมาะสมกับการใช้งานในขณะนั้นให้มากที่สุด ไม่ว่าจะเป็น การกระจายของรายได้ การกระจายของต้นทุน และการดูแลการเงินเป็นต้น เพื่อให้ผลงานศึกษานี้เกิดประโยชน์สูงสุด

ข้อสรุปที่ได้รับจากผลการจำลองปัญหา

1. แบบจำลองสามารถทำงานได้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด กล่าวคือสามารถให้ผลลัพธ์จากการตัดสินใจได้ล่วงหน้าในรูปแบบของการกระจายตัวของผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น และสามารถให้ข้อมูลที่ช่วยในการตัดสินใจต่างๆ คือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความผิดพลาดมาตรฐาน ค่าความแปรปรวน และ ค่าความแปรปรวนร่วม
2. จากการศึกษา ได้ข้อค้นพบที่สำคัญคือ ไม่มีทางเลือกหรือการตัดสินใจใดที่ดีที่สุดเพียงอย่างเดียวในการที่จะได้รับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้นที่ดีที่สุด ถึงแม้ทุกธุรกิจจะถูกจำลองภายใต้การตัดสินใจและข้อสมมติฐานเดียวกันก็ตาม โดยจะขึ้นอยู่กับสภาพของธุรกิจเป็นสำคัญ
3. เครื่องมือแบบจำลองปัญหาทางธุรกิจนี้สามารถจำลองปัญหาของธุรกิจที่มีส่วนของผู้ถือหุ้นติดลบได้โดยจะต้องแปลผลที่ได้แยกเป็นกรณีพิเศษ
4. เครื่องมือนี้ไม่สามารถเสนอคำตอบต่อปัญหาที่ทำการจำลอง แต่เป็นเครื่องมือที่จะช่วยนักวิเคราะห์ในการตัดสินใจ โดยการให้ข้อมูลที่เกี่ยวกับการตัดสินใจอย่างไร

อย่างหนึ่งนั้น มีโอกาสหรือความน่าจะเป็นที่จะเกิดผลลัพธ์ต่างๆอย่างไร นักวิเคราะห์จะต้องนำข้อมูลที่ได้รับนี้ไปทำการตัดสินใจอีกครั้งหนึ่ง ตามวัตถุประสงค์ของปัญหานั้นๆ

5. การนำแบบจำลองไปใช้นั้นจำเป็นจะต้องปรับปรุงตัวแบบให้ถูกต้องเหมาะสมกับปัญหาที่กำลังทำการวิเคราะห์ให้มากที่สุด ไม่ว่าจะเป็น การกระจายของรายได้ การกระจายของต้นทุน และการดุลงบการเงินเป็นต้น และนอกจากนั้นจะต้องคำนึงถึงข้อสมมติฐานต่างๆที่กำหนดไว้ในการศึกษาด้วยเนื่องจากในบางกรณีข้อสมมติฐานอาจจะขัดแย้งกับปัญหาที่กำลังทำการศึกษาอยู่

ปัญหาและอุปสรรค

1. เนื่องจากในการศึกษานี้จำเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์ในการสร้างแบบจำลอง ดังนั้นสมมติฐานบางข้อที่ถูกต้องไว้ในการศึกษาอาจไม่สามารถปฏิบัติได้ในการประยุกต์ใช้แบบจำลองในธุรกิจจริง
2. เนื่องจากผลการศึกษาไม่ได้รวมเอาปัจจัยเชิงคุณภาพไว้ ดังนั้นผลการศึกษาอาจคลาดเคลื่อนจากข้อมูลที่เกิดขึ้นจริงอันเนื่องมาจากปัจจัยดังกล่าวเมื่อนำเอาข้อมูลจริงในอดีตมาเปรียบเทียบ
3. ผลการศึกษาให้ผลลัพธ์อันเนื่องมาจากการตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น โดยไม่สามารถจำลองปัญหาที่เป็นการตัดสินใจที่มีผลต่อเนื่องมาจากผลการจำลองปัญหาของการตัดสินใจก่อนหน้าได้

ข้อเสนอแนะ

1. เห็นควรทำการศึกษาต่อเนื่องจากการศึกษานี้ โดยการทำการศึกษารูทกิจใดธุรกิจหนึ่งหรือกลุ่มธุรกิจกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งลงไปในรายละเอียดเพื่อให้ทราบถึงการออกแบบตัวแบบจำลองโดยละเอียดยิ่งขึ้น
2. เห็นควรนำการตัดสินใจที่เกิดขึ้นในอดีตพร้อมผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจริง มาเปรียบเทียบกับผลการจำลองปัญหา ในการศึกษาข้างต้นด้วย
3. เห็นควรให้นำวิธีการในการศึกษานี้ไปพัฒนาเป็นเกมธุรกิจ (Business Game) เพื่อใช้ประโยชน์ในเชิงการศึกษาต่อไป